

سهم راهبردهای مقابله ای والدین در پیش بینی خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان

میترا مصلحی جویباری^۱، یارعلی دوستی^۲، معصومه طیبی^۳، فاطمه مصلحی جویباری^۴

^۱ دکتری روانشناسی تربیتی، گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ دکتری روانشناسی، گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران.

^۳ کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران.

^۴ دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، گروه روان شناسی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران.

چکیده

هدف از پژوهش حاضر بررسی سهم راهبردهای مقابله ای والدین در پیش بینی خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان دختر مقطع ابتدایی منطقه ۲ شهرستان بابل بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دختر مقطع ابتدایی منطقه ۲ شهرستان بابل در سال تحصیلی ۹۸-۹۹ طبق گزارش آموزش و پرورش به تعداد ۴۹۸ دانش آموز و والدین آنها (مادر) می باشد. از این جامعه ۲۱۴ نفر با استفاده از جدول کرجسی مورگان و نمونه گیری تصادفی چند مرحله ای به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزار به کار رفته در این پژوهش عبارتند از: پرسشنامه راهبردهای مقابله ای لازاروس (۱۹۸۴) و پرسشنامه خودکارآمدی تحصیلی بندورا (۲۰۰۱). داده های بدست آمده توسط روشهای آمار توصیفی (جداول فراوانی، درصد، میانگین ها) و آمار استنباطی (آزمون ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون) با کمک نرم افزار (SPSS) مورد تجزیه و تحلیل قرار خواهد گرفت. براساس تحلیل صورت گرفته مشخص گردیده شده که تمام متغیرها با یکدیگر ارتباط دارند و این ارتباط برای بیشتر متغیرها از نوع مثبت و مستقیم می باشد. نتایج پژوهش نشان داد که راهبردهای مقابله ای والدین توان پیش بینی خودکارآمدی تحصیلی دانش آموزان دختر را دارد. راهبردهای مقابله ای مثبت باعث کاهش تنیدگی می شود و والدین بهتر می توانند تنش ها، استرس، بی قرار و مشکلات روحی و روانی فرزندان خود را حل نمایند.

واژه های کلیدی: راهبردهای مقابله ای، خودکارآمدی تحصیلی، دانش آموزان دختر